

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Bisselii, è Societate Jesu, De Pestiferis Peccatorum Mortalium Fructibus Exempla Tragica

Bissel, Johannes

Dilingæ, 1679

VI. Catharina Impœnitens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52326)

*Pestiferorum Peccati Mortalis
Fructuum.*

EXEMPLVM TRAGICVM VI.

**CATHARINA PE-
RVANA, SACRILE-
GE CONFITENS, ET
OBSTINATE IM-
POENITENS.**

*Peccata Mortifera Fructum progignere, tum
alia damna plurima, tum frequentationem Sacri-
legarum Confessionum: ex his deinde, Confessionis
Syncera, in Extremis potissimum peragenda,
obstinatum neglectum, & Contemptum;
tandemq; Mortem in Impeni-
tencia Finali.*

Diſum 25. Martij, ſeu, Sabbato, ante Dominicam
Paſſionis, ipſo Feſto Annuntiationis Bea-
tiſſimæ Virginis: Veſperi.

1. **P**ECATORUM Mortalium,
præter enumeratos hucusq; com-
plures ſunt alii FRUCTUS
Pestiferi, amariffimique; per
Divinas nobis Scripturas paſſim
declarati. Cujusmodi ſunt (ut
in compendium quoddam potiores conſtringam,
L 2 & eos

Catharina Impœnitens.

& eos indicem) quòd Peccata mortifera Separant animam delinquentem, à Deo. Ieremias secundo capite, versu 5. Quòd Peccatorem Deo abominabilem & invisum reddant. Iobi decimo quinto, versu 16. Quòd turpem, immundum, fetidum, hircum, hœdum, & cadaver, efficiant. Isaiæ trigesimo, versu 22. & capite sexagesimo quarto, versu 6. Ad Hebræos capite nono, versu 14. Zacharia decimo, versu 3. Matthæi vigesimo quinto, versu 32. Quòd item Cacum & Epilepsmet imò Tenebras, cum constituat. Sæpè primo, versu 17. & ad Ephesios quinto, versu 17. Quòd Induratum adversus Omne Bonum, ac salutis negotium: quòd lapidei Cordis hominem reddat. Ieremias trigesimo, versu 14. Ezechielis quoque trigesimo sexto, versu 25. Quòd Omnia spiritualia gustui illius amara, crudique veluti lapidis, faciat. Numerorum vigesimo primo, versu 17. & Ioannis sexto, versibus 60. & 66. Quòd Operationes illius & Opera Bona reliqua redigat in stultitiam; hoc est, De Condigno-non meritoria. Ieremias 1. v. 5. & 6. Quòd in periculum conjiciat, etiam Fidei amittenda, ex repulsa bona conscientia. Epistolæ primæ ad Timotheum capite primo, versu 19. Quòd præcedentium omnium meritorum iacturam faciat etiam ex unico Peccato Lethifero. Ecclesiastæ primo, versu 18. Jacobi capite secundo, versu 14. quod ipsum, nec aliud, vult, & docet, Divinus Thomas Aquinas: cum, Per quodlibet Peccatum mortale affirmat, Omnia priora Merita mortifera. Secundâ secundæ, quæstione centesima trigesima secundâ, articulo 3. ad 1. Quòd præterea Peccatorem ejusmodi, rebus etiam in temporalibus perplexum ac Stultum efficiat: ac fortunarum

Catharina Impœnitens.

mnium suarum *maledictionibus* involvat; tam *in se*, quam *in posteris* suis, & *in tota* quandoque *communitate* vel republica. *Psalmo* undecimo, versu 9. *Proverbiorum* undecimo, versu 18. *Deuteronomii* vigesimo octavo, à versu 15. *Ecclesiastici* quadragésimo primo, versu 12. *Sapientia* tertio, versu 12. *Iosua* capite vigesimo secundo, versu 17. Quòd *Conscientiam* peccantis lethalter, incredibili modo, *perturbet*, *angat*, & *aggravet*. *Isaia* capite quinquagesimo septimo, versu 22. *ad Romanos* secundo, versu 9. *Isaia* rursus vigesimo quarto, versu 20. Quòd (ut alia plurima præmittam in præsens) *omni* denique *Spe bonâ* *Salutis*, *in perpetuum*, hominem desperatum *privet*: sicut *Proverbiorum* decimo, versu 28. *Spiritus sanctus* pronuntiat; ac nos in *Lixiniacensi* *Presbytero* nuperrimè vidimus, & exhorruimus.

II. Veruntamen, tam his, quam aliis *Omni- bus*, & quibuscunque *Pccati Mortiferi pestilentibus* damnis atque **FRUCTIBUS**, medicinam adferre potest *Theriaca* veræ perfectæque *Pœnitentia*: hoc ipso, quòd (ut docet *Angelicus Doctor*, parte prima, quæstione sexagesima nona, articulo 2.) **OMNIA Peccata, IN HAC VITA, Remissibilia sunt.** & idem *Scriptura* divina profitetur, *Isaiæ* primo capite, versu 18. clarissimè verò, apud *Ezechielem*, capite decimo octavo, versu 22. **SI IMPIUS egerit PŒNITENTIAM, ab omnibus peccatis suis: & custodierit omnia præcepta mea: & fecerit iudicium & iustitiam; VITA VIVET, & NON MORIETUR,** (ex his *Pestiferis Peccati Lethalis FRUCTIBUS* degustatis). Pergitque; *Omni- um Iniquitatum eius, quas operatus est, non recor-*

L 3

dabor,

Catharina Impœnitens.

dabor. In Iustitia sua, quam operatus est, VET. O, verba consolationis, aurea! Verba, Dulciora super mel & farum! (A.) Quis DESPERET: cum præsertim, & in Lege nova, clarissimè Divus Ioannes clamet, Domini Dilecti Sanguis IESU Christi (cujus Sacrosanctum pretium in Pœnitentia resipiscantibus applicatur) emendat nos AB OMNI PECCATO. (B.)

III. Est autem POENITENTIA, generatim; DOLOR, de Peccato præterito, & eadem deestatio, cum Proposito, abolendi illud. Juxta S. Thomam Aquinatem in tertia parte, questione octogesima quinta, articulo secundo, articulum: & articulo 1. ad 2. At verò, particularitè de Pœnitentia loquendo: eamque, ut nuncio loquor, pro Christianâ, ac Sacramentum, est, brevissimè definiendo; Sacramentum est Absolutionis à peccatis, Ritè pœnitentis, & Confessi. Quæ definitio, præter cæteros, Adami quoque Tanneri in Tomo quarto Theologiæ, disputatione sexta, questione 1. (C.) Ex ea porrò eruitur; TRES Pœnitentia Sacramentalis PARTES (ut vocant, Dionysius Carthusianus, Antonius Droultius, capite quinto, & alii: Laymannus autem Tannerus, ac Scholasticorum cæteri, MATERIAM Pœnitentia PROPINQUAM appellant): quibus Partibus tribus; simul sumptis, dicitur Thomas, TOTAM inesse dicit Essentiam Sacramenti (secundùm partem videlicet Materialem; ut explicat Tannerus, Tomo quarto, questione primâ, numero 34.) CONTRITIONEM videlicet CORDIS, & CONFESSIONEM ORIS, ac SATISFACTIONEM OPERIS (juxta loquendi modum

Catharina Impœnitens.

jussdem Divi Thomæ, parte tertiâ, quæstione 90. articulo 2. ad 4.) Quæ omnes *Tres Partes* requiruntur (id, quod accuratè notent rudiores) ad *Pœnitentia Sacramentum*; tum instanti jam Paschali tempore, tum alio quovis, obeundum.

IV. CONTRITIO, inquam, CORDIS: quæ, si *Perfecta sit*, continet *Doloram de Offensa Deo, super Omnia* (virtualiter saltem) *appreciativè Dilecto* (D.): Continet, *Detestationem actualem Peccati summam* (appreciativè) hoc est, *Super omne detestabile*: & quidem, **OMNIUM omnino Peccatorum Lethalium**, sic, ut nullum, ac ne unicum quidem, à dolore hoc, & detestatione, eximatur: (E.) *Omniisque ad ea affectus gliscens, & voluntarius, exuatur*; cum (ut ait Sanctus Thomas, parte tertiâ, quæstione octogesima septimâ, articulo primo, ad primum) *stante, ad aliquod eorum, voluntate: quamdiu ista manet, dimitti nec Illud, nec Aliud ullum, possit*. Ex consequenti igitur, **PROPOSITUM** quoque, *abstinendi deinceps ab omnibus Mortalibus delictis. & emendanda eatenus Vita*, requirit **CONTRITIO**: sive jam *formale sit illud Propositum, & explicitum*; quod (per se loquendo) *necessarium esse, quidam Doctores tradunt*: sive, certo aliquo casu, *virtuale & Implicitum*, sufficiat. (F.) Et hæc est *Pœnitentia Prima pars, CORDIS videlicet CONTRITIO*: à qua tamen, in ipso *Sacramenti usu, ATTRITIO* (quæ est, hoc loco, *Contritio Imperfecta*; ex motivo tamen *Doloris ac detestationis Supernaturali*) nequaquam excluditur: quippe, saltem extra Mortis articulum, ac tempora illa, quibus præceptum *Perfecta Contritionis* obligat, ad remissio-

L 4

Catharina Impœnitens.

missionem peccatorum, adjunctâ *Confessione*, efficiens. (G.)

V. *Pœnitentia Sacramentalis* Altera *PAR* CONFESSIO est, velut dixi, ORIS: quæ scilicet Peccator, non scripto, nec per internuntium sed *Ore proprio*, quoad potest, confitetur Sacerdoti (*potestatem absolventi habenti*) adversus se injurias suam & scelera, cum prævia conscientie discussione, præcontritè, clarè, intelligentè, distinctè, integrè, verecundè, devotè: & si Mortalia sint *Delicta*, cum specie sua, numeroque, quæ cum Circumstantiis; quoties hæ, saltem *spem peccati mortaliter mutant*. De quibus, quoniam anno toto multa, multis in Concionibus, dicitur, ac dici debent: hodierno die materiam in præsumptis habeo; neque pluribus eam diducam.

VI. *Parte ejusdem Pœnitentia* Tertia, S A TISFACTIO est OPERIS: præsertim autem a Sacerdote impositi, partim in *Vindictam Peccatorum*, quæ Deo offenso satisfaciamus; partim vero, in *Remedium animæ*. quod esse debet aliquo modo *Pœnale*; convenitque ut plurimum, esse quoddam *Externum*: cujusmodi sunt, Oratio Vocalis, Jejunium, eleemosyna, corporis castigatio, gravior leviorve, pro ratione Culpæ, & conditione Pœnitentis, ac magnitudinis parvitatèque depræhensæ in eò Contritionis. (B.) Et tale Opus inunctum Pœnitenti in Confessione vim habet *Ex opere operato* delendæ pœnæ temporalis, peccatis debitæ: idque ex institutione Christi. (I.)

VII. *Singula* trium partium harum, ad mendandum Peccatori, & ad evacuandos Mortalium scelerum Pestiferos fructus, *necessaria* sunt.

Catharina Impœnitens.

CONTRITIO quidem **CORDIS**, ex Deuteronomii quarto, versu 29. *Cum quaesieris ibi* (in Exilio, in quod ejectus fueras ob Peccata gravia) *Dominum Deum tuum, invenies eum: si tamen toto corde quaesieris, & totâ tribulatione animâ tuâ.* Quibus consonant, & quæ Baruch pronuntiat, de ejusmodi pœnitentis *Anima, qua tristis est super magnitudine mali* (quod, delinquendo graviter, admisit) *& incedit curva, & infirma; oculi ejus deficientes.* (K.) **CONFESSIO** verò **ORIS**, requiritur: ex primâ Joannis, capite primo, versu 9. *Si Confiteamur Peccata nostra; fidelis est, & iustus, ut remittat nobis Peccata nostra: & emundet nos ab OMNI Iniquitate.* Sed, particula, **SI**, conditionem ponit **CONFITENDI**; & quidem, **HOMINI**; non autem **SOLI DEO**: sicut nobis Jacobi Apostoli Catholica præcipit epistola, capite quinto, versu 16. *Confitemini ALTERUTRUM Peccata vestra. homo videlicet Peccator, homini;* non cuijvis, sed ex eorum ordine, quibus tam pro se, quàm pro successoribus eorum, dictum à Christo est, Joannis vigesimo, versu 23. *Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum reteneritis, retenta sunt.* Alioquin (quod & alibi diximus, inculcavimusque) ex prædicatione Spiritus Sancti, Proverbiorum vigesimo octavo, versu 13. **QUI ABSCONDIT SCELERA SUA, NON DIRIGETUR: Qui autem confessus fuerit, & Reliquerit ea; misericordiam consequetur.** **SATISFACTIO** denique **OPERIS**, exigitur, à Pœnitente, Lucae tertio capite, versu 8. *Facite Fructus dignos Pœnitentiæ.* & Joëlis secundo, versu 12.

L 5

Con-

Catharina Impœnitens.

Convertimini ad me, in toto corde vestro in Ieiunio, & in fletu, & in planctu. Unde, de SATISFACTIO NE Concilium Tridentinum Sessione 14. c. 8. dicit; *Satisfactionem, esse Securiorē Viā, & NECESSARIAM, ad Perfectam animæ Liberationem.*

VIII. Sed, licet *Necessaria* sint Omnes tres Partes Pœnitentiæ (alia magis aliâ;) *amara* tamen & *prægraves* Peccatorâ videntur & *accidunt*; alia magis aliâ. *Dura* Pœnitenti, *animosa*, qua *tristis* est super magnitudine mali, & *corvus incessus*, & *Oculi deficientes* (ut ex Baruch supra dixi, capite secundo, versu 18.) *Nec leve*; *In Cinere & Cilicio pœnitentiam agere* (apud Lucam, capite decimo, versu 13.); *Deducere, quasi Torrentem, lacrymas per diem ac noctem* (Threnorum secundo, versu 18.) *ingredi sum, & iacere super terram* (ut David fecit, psalmi regum capite duodecimo, versu 16.) *Dura hæc, inquam, Duriora* tamen, & mortalium plerisque *durissima*, Coram HOMINE (tametsi loco DE I sedente) fateri HOMINEM delicta sua; præsertim, *Occultiora*, vel magis *obscure* bescenda: adeò quidem, ut affirmare non dubitet Divus Gregorius Magnus, libro moralium vigesimo secundo; *Gravioris plerumque certaminis esse, commissa peccata PRODERE, quam non admissa VITARE.*

IX. Sed, sive Tolerabile istud & leve Christiano homini, sive grave & intolerabile Romano videatur: *ALITER, VENENUM NON EJICITUR.* *Absque Confessione, Peccator MORTUUS reputatur* (inquit Divus Bernardus) *Confessio, est Peccatoris VITA.* (L.) Et dicitur

Catharina Impœnitens.

contrario; *Si non Confessus, lates* (ait, super psalmos, Divus Augustinus) *inconfessus* D A M N A B E R I S. (M.) Et quicumque Opus hoc Domini FRAUDULENTER, frequentérque sacrilegè, *facit, maledictionem* (à Jeremia intentatam) incurret; eámque *Duplicem*. alteram quidem, *probabiliter*, & ex periculo, multorum experimentis firmato; alterum verò, *infallibiliter*, & ex decreto ipsius Dei, adversùs *finaliter - Impœnitentes* fulminato. *Maledictionum* harum utramque Charitas vestra, quæso, non obiter tantùm audiendam sibi, sed pénitens recondendam sensibus existimet.

X. P R I M A est igitur *Maledictio*: quòd ex *sæpe frequentata - Sacrilegâ*, seu, *studiosè - mortiferum - aliquid - cœlante Confessione*, Divina tandem Ira incurritur, eousque nonnunquam: ut, justo denique Dei iudicio, Pœnam incidat Peccator aut Peccatrix, subtrahendæ sibi divinæ *Gratitæ Efficacis*; ad Confessionem *saltem Finalem*, bene, piè, integrèque peragendam. Hujus Pœnæ nullum quidem Spiritûs Sancti, divinæque Scripturæ, decretum (opinor) expressum prostat. Ex *Effectu* tamen & *exemplis* eorum colligitur, qui magno numero, gratiam idèò, *in tempore oportuno* ac necessario, non nisi *Sufficientem* habuerunt, nec ad illius usque *Efficaciam* pertigerunt: quoniam cum ea frequenter antehac, non modò, cùm opus esset, operati non sunt; sed insuper, quasi per ludibrium & contemptum eâ sunt abusi: idèòque meruerunt, ut, quia id, *quod habuerunt*, sic habuerunt malè, quasi non haberent; etiam illud, *quod habebant*, *auferretur ab eis* (N.): & qui tam profanos se in re *Sanctissima* (Sacramenti Pœnitentiæ) exhibuerunt, ut illam violare ne-

fariâ

Catharina Impœnitens.

fariâ fraude non dubitarent; postea (tanquam
 rex Esau) reprobati, non invenirent Pœnitenti-
 locum. (ut loquitur ad Hebræos 12. S. Paulus. v. 30.
 & 37.) propterea, quod (ut eadem epistolâ, cap. 11.
 v. 29. idem Apostolus loquitur) *filium-Dei* (Sa-
 cramenti hujus institutionem, & Peccatori, ritè Con-
 fitenti, remissionis gratiam in eo offerentem) *con-*
culcarerit: & Sanguinem - Testamenti (cujus po-
 tium, in eo mysterio, animæ verè-pœnitenti in-
 penditur & applicatur,) *pollutum duxerit;* *Spiritus gratia* CONTUMELIAM fecerunt.
 Pro his igitur (ut idem subdit) *Vindicta* peccato-
 torem & peccatricem ejusmodi, manet: pro his
iudicabit Dominus populum suum; in cuius (tanquam
 Dei Viventis) *manus incidere, horrendum est.*
 (versu 30. & 31.): pro his, ii, qui sic divina tractant
deteriora, veteribus illis Legis contemptoribus.
Supplicia merentur. (versu 29.) Et cur? quoniam
am spiritui tantæ Gratia (quam Christus illis, in
 pretioso sanguine suo, quo eos abluturus erat,
 offerebat) CONTUMELIAM fecerunt: *voluntate*
sacrilegè, per Confessiones, scienter, volun-
tiè, studiosèque mortalia cœlantes peccata, Sacra-
menta, tanquam rem profanissimam, obscuro
fuscipiendo. Quæ, numquid non insignis
 CONTUMELIA? numquid non ingens
 manifestus, aut certè quidem *Interpretativus,*
 ternæ majestatis CONTEMPTUS est? in
 potissimum, qui non semel, iterum, tertium
 quintum, per infirmitatem humanam, sed admo-
 dum crebrò & malitiosè, *Sacrilegia* hujuscemodii
 spissant & iterant: eò usque, ut parvi tandem
 immò *floci, facere Peccatum tam grande vide-*
 antur: in eosque meritò cadat illud *quandocumque*
 (Julius)

Catharina Impœnitens.

(iudice S. Thomá, in secunda secundæ, quæstione 86. articulo 9. ad 3.) quod Proverbiorum decimo octavo, versu 3. pronuntiatur; *Impius, cum in profundum* (sceleratæ videlicet consuetudinis) *venerit, CONTEMNIT.* cum sanè eodem Sancto Doctore teste (loco citato) *Peccati alicuius FREQUENTIA, dispositivè saltem inducat ad CONTEMPTUM;* aut etiam (ut Augustinus Hunnæus, Lovaniensis Theologus, interpretatur ac sentit) *DEI* subinde *Contemptum implicet.* (O.) Ad summam igitur! Qui tam impudentem *spiritui gratia CONTUMELIAM fecerint;* qui tam protervè *filium Dei conculcarverint,* & tam neglectim *Sanguinem testamenti pollutum duxerint;* & toties quidem in magna vitæ suæ parte, tamque hypocriticè: nonne vicissim à Divina majestate, vilissima capita, *Gracia Efficacis* (ad syncerè salubritérque confitendum, ac pœnitendum, in Fine Vitæ) *subtractionem* merebuntur? immò sæpe reipsa quoque incurrent? Nonne (sicut per Isaiam comminatus est, capite trigesimo tertio) *qui spernit, & ipse spernetur? qui contempsit, cum desinet* (per mortem) *& ipse contemnetur?* (P.) *illisque in Interitu* (sicut divinum habet verbum) *à Deo ridebitur?* (Q.) Et hæc *Sacrilegarum Confessionum, Prima* est, quam dixi, (probabilis saltem, & plurimorum infelici exitu confirmata) *Maledictio: Gratia* videlicet *Efficacis,* ad ritè sub finem vitæ pœnitendum confitendumque, *iactura;* in Pœnam, toties in vita frequentatæ perfidiæ *Exomologeticæ,* irrogata.

XI. ALTERA verò *ex Duabus,* quas indicavi, *Maledictionibus* est: post sic finitam in Impœnitentia Finali vitam, *Supplicium animæ peccatricis*

Catharina Impœnitens.

eis in altera Vita. Utramque Maledictionum harum, tam hodierno, quàm crastino, auditorum conventuque, Charitati vestræ, per *Tragicum Exemplum bipartitum*, ostendam. Id cum à posteris tradidère, viri religiosi, probatique scriptores: Gaspar Spitillus in Litteris annuis Societatis, anni 1590. & anno 1591. Franciscus Berti, in iisdem: Antonius Dauroulcius, *Florum capite 5. titulo 38.* Petrus Thyraeus, *Parte 1. de locis Infestis, capite 1.* Martinus Antonius Delius, *disquisitionum magicarum libro 2. quaestione 26. Sectione 5.* Joannes Hayus Scorus, in *Collectione epistolarum Indiæ, titulo, Missiva Peruanæ (R.)*: aliique complures. Quæ quædam Historia, vestrum non paucis jam in vultu editis, anno videlicet abhinc sexagesimo & nono incidit; adeò certa contestatæque: ut regionis illius, in qua evénit, multa tunc hominum milia rem gestam intimè cognitam habuerint; proximòque post anno, novis rursus Annuis confirmata sit ac stabilita. Res autem omnis in hoc est gesta modum.

XII. In Americæ Meridionalis regno Peruviano, provincia est, & urbs, *ITATA* nomine. Hujus urbis in palatio seu castello, *Matrona* quædam, primæ apud gentem illam dignitatis habitabat: oppidi (velut apparet) adjunctæque regionis, Gubernatrix seu Præfecta; eo modo, quo conjuges à Viris suis officiorum & appellationum communionem trahunt. Hujus in Matrone familia & obsequiis *Adolescentula* quædam erat decem circiter & sex annorum natu: quæ ab Hispanis bello capta de barbaris, & familia illa (quam dixi) seu pretio redempta, seu gratuita donatione

Catharina Imperitens,

donatione adscripta; liberæ libertæve more serviebat. sensimque Fidei nostræ [cùm pagana prius & idolorum cultrix fuisset] sacrosanctis imbuta mysteriis, ac baptismo demum regenerata, CATHARINÆ nomen, quod *Puritatem* Munditiemque sonat, accepit. Sed ipsa, processu, tam annorum, quàm licentiæ lascivientis, cœpit minùs ac minùs tam casti *Nominis* respondere dignitati: Cùmque morum dissolutiorum reprehensionem, castigatricis heræ severitate, sæpe sapius ingestam, ventis ac somnis traderet asportandam: eò denique demersa miseriarum est, unde pedem ægrè retraheret. Quid vultis? Huc rerum, ac malorum, *Omnes Dissoluta* veniunt. Amare cœpit: Amari cœpta est. neque contenta colloquiis, malitiam libidinosæ implevit furis: procacibusque juvenibus (quorum in illo tum palatio, tot inter famulos, cubicularios, scribas, honorarios ephebos, deesse copia non poterat) clanculum corpus, ac frequenter quidem, indulfit.

XIII. Non hîc opus, plura dici, quàm à me dicta sunt antehac, in *Castelpersia*. Qui, NUGAS esse, *Puellares* ac *Juveniles amores*, dicunt: hi (quod tunc ajebam, & nunc repeto) cum *Diabolo loquuntur*, & *Ore Sathana* blaterant; nescientes, quid garriant. Hoc fateor. non imprægnata *Catharina* est. Sed talibus usa turpitudinum mysteriis & Abominationibus est; quales persequitur & execratur Thomas Cantipratanus, vir doctus & gravis, Divi Thomæ Aquinatis, sub B. Alberto Magno, Condiscipulus, & Episcopus-Suffraganeus Cameracensis qui, *DEVM* contestatus, *Spem communem omnium Bonorum* (pono verba illius ipsissima) audacter pronuntiat, Tali-
bus

Catharina Impœnitens.

bus, solius cum sola, collusibus amatoris, ac
 sili turpitudine, plus contra Pudicitiam peccati
 crebro, quam, si DECEM pueros de propriis fra-
 tribus genuissent. Quæ enim (inquit porro) quæ
 comparatio peccati naturalis, ad Innaturale flagi-
 tium? [S.] Unde (propter obscenissimas
 modi immunditias, quæ ex nefariis Amoris
 procedunt) sancta mater Ecclesia, tot jam à
 culis, sollicitè Deum orat; A Spiritu Fornica-
 nis libera nos, Domine! qui sanè fornicationis
 spiritus (Asmodæus) præcipuè fiat, & prunas ad-
 dere facit, in clandestinis talium conclusorum
 commerciis.

XIV. Talia, vel talibus simillima, perpetu-
 bat ac patiebat impudica hæc Catharina: obli-
 lita (cum omnibus sui similibus) se in Corpore
 suo dehonestare sexûs sui gloriam atque Caput
 benedictissimæ Virginis (inquam MARIÆ) im-
 maculatissimos artus atque membra: sanctissimi
 puritatis, (plusquam Solaris,) Viscera; intra quæ
 Solem Iustitiæ, Christum, hodierna lucè concepit.
 Videte autem (dilectissimi) videre, quæso, re-
 cordaminique; quàm in Castelpersia nuper
 veraciterque dixerim; Inter ceteros innumera-
 les Fructus Pestiferos Amorum pitellarium iuven-
 tumque, etiam eum progigni: Ut S. A. C. R. I.
 LEGE postea, & imminutè, mendaciter
 CONFITERI soleant ista tales. Quod
 gens scelus, affine quidem est Omnibus, inter
 des ejusmodi volutari suctis (cum sanè Omnes
 qui malè impurèque agit, præcipuèque, Opus
 Tenebrarum, lucem oderit claræ apertæque Con-
 fessionis) particulatim tamen frequentius ac
 letius est, hoc nefandum in sacro tribunalè

Catharina Impœnitens.

se Silentium *Infirmiori Sexui*: hoc est, Matronis, Viduis, Puellis; quæ, cum in cœnum libidinis in-
verecundissimè prolapsæ jam sunt, ibi tū demū sui
Sexūs *Venerabilem* (ut putant) ac stolatā *Verecundiā*
assumunt? ubi vincere vel inprimis illam & seponere,
suo modo, deberent, in seipsis de commisso flagi-
rio accusandis. Quod igitur *generatim* in *Castel-
persia* tunc dixeram, de procacibus Amatrici-
bus omnibus; Eas videlicet sacrarum Confessio-
num fieri Violatrices: hoc in hac nominatim Puella,
de qua narrare sum exorsus, usuvérit.

XV. Solebat (Dominæ utique suæ laudabili
consuetudine) *Catharina* hæc sacrum frequenter
admodum adire Confessionis tribunal ac mysteri-
um: Haud dubium, quin totidem ferè vicibus
& divinam Synaxin. Sed *gemino* semper *scelere*
novo, ab iisdem sanctissimis Sacramentis recede-
bat. Nam & semper turpitudines suas furtivas
supprimebat, sive cum juvenibus, sive solitariè,
exercitas: & ad dominicum deinde Corpus acce-
debat indignè, *iudicium sibi manducans; nec di-
indicans* à porcina carne mundissimum *Domini*
Corpus. Quid igitur? (inquit aliquis) quid con-
fitebatur, si hæc tam gravia detestandaque non
prodebat? Audies, ex ipsamet: non hodierno ta-
men, sed crastino, Vespere; quando, referente me,
Confessionum suarum materiam narrabit. At;
Quomodo (inquis) *confitebatur*, talia præteri-
bat? Luctabatur videlicet, & *premebat labiis* (ait
Bencius, in hujus historiæ narratione) immò vo-
lutabat ac revolutabat intrâ palatum & fauces,
tandémque penitus resorbebat intrâ præcordia,
quidquid flagitii, conscientiam urentis, promen-
dum erat & evomendum, in quo, hæc malè-tanæ

M
mentis

Catharina Impœnitens.

mentis puella eos imitabatur, qui fervidum
 aut bolum, per imprudentiam comedentes;
 steaquam diu multumque cum eo, intrâ guttur
 os, luctati sunt: verecundiâ tandem, ejiciendi
 sus cibi præcalidi, vel negligentia saltem, in
 phio illû excipiendi, transversum acti; potius
 dem deglutiunt, ingenti cum ardore descendentes
 in viscera, eaque cum tormento adurentem; ca
 offam ejusmodi, in summa jam labia, intrâ
 dentes, perductam, nullo negotio potuerint
 rejicere. Tales sunt omnes, qui, in utroque
 (magis autem, & crebrius, in imbecilliori) pecc
 ta, quibus eorum conscientia dies noctesque cruci
 tur, per *Confessionem* expromere, post multam
 ris & mentis hæsitacionem, fatuè prætermittunt
 sicut innumeræ (pròh dolor!) faciunt; quæ
 præsertim ad *Sextum Decalogi præceptum* est ve
 tum: quo loco, temporèque, vel omnino sile
 vel mussant tantum, ac muginantur: aut
 denique duntaxat, ac *sibiipsis, loquuntur*; sic, ut
 fessarius nihil percipiat. qui tamen (si sapi
 cordatus est) quoties hoc animadvertet, interm
 gabit; & minus bene percepta repeti sibi jubebit.

XVI. Sed; *Cur?* (inquis porrò) *cur facti de
 terdotei scelestos Amores erubescibat Catharina
 vel prætermittebat?* N E (inquit auctor) MENS
 TRICULA, vel, PERDITIS MORIBUS
 HABERETUR. Hem, *causam Sacrilegum
 Confessionum genuinam! Punctum,* (ut apud
Honoris! Quæ, justane sit, mox videbimus. In
 terim, vide, quæso *Catharina*, quo pacto terri
 simillimas, ex ore vestro, judicem? Vos enim dicitis
 tis (velut aliàs hîc non semel objeci vobis) *an
 res ejusmodi, eorumque spurcicias juveniles,* aliud
 non

Catharina Impœnitens.

non esse, quàm NUGAS & INEPTIAS PUERILES. & tamèn, EAS, quæ talibus indulgent, MERETRICULARIUM promereri suspiciõnem, aut famam opinionemve, confitemini. Aut igitur NUGÆ non sunt, Amores hujusmodi obscæni (cùm, ut fatemini, meretriciõ vos aspergant opprobrio); & habeo ego, quod toties contendi, *Peccata esse non levia*: Aut, si NUGÆ sunt duntaxat, & PUERILES INEPTIÆ; cur actus ejusmodi, cum reliquis *Nugis* vestris, non confitemini? cur tam arduum vobis opus, eorum coram Sacerdotibus enarratio, videtur?

XVII. Sed mittamus hæc: & talium Sacrilegarum nuic excusatiunculæ potiùs respondeamus, quâ suum in Confessione silentium palliare conatur, prætexendo, *Se boni nominis sui, vel Opinioni de se, iacturam & damnum timere*. Et sanè credidit hoc, ac verità de se quobque est, hæc puella Peruanã; *Se æstimatione sui bonã vel honorificã deiectum iri, apud conscientia iudicem*. Credunt, ac verentur, & interdum omnino persuadent sibi hoc ipsũ, aliæ quoque puellæ, matronæ, viduæ, viri. Sed, planè falsò; nec sine luculentã plerumq; Sacerdotum honorum ac prudentium injuriã. Contrarium namque sit. Cùm enim cogitet, quisquis is est, que tibi, peccata narranti tua, Sacerdotalès aures præbet; *Omnes homines, juxtã seculum, esse Peccatores*: nec tamen sciat, *Virum Omnes in sacro tribunali bonã fide agant*; audito delicto tuo, magnãque cordis tui contritiõne deprehensã, præ cæteris te magni facit & æstimat, *ob Sinceritatem oris & animi tui*; in Domino te impensius diligit, propter tuam erga se conce-

M 2

ptam

Catharina Impositens.

pram fiduciam, aperiendæ latentis plagæ tuæ: in apud semetipsum in corde suo, sed longè amplius Divinam bonitatem in cœlo, laudat; ut, quæ *tenebris* tuis *Lucem* fecerit claræ candidæque Confessionis *splendescere*

XVII. *Sed* (inquis) *eo me deinceps nominatam* *tanquam meretriculam*, adulteram, mollem, incestuosam, furacem, sceleratam, *intuebitur*; quæ rities in oculos illius incidero, qui talia mea flagitia, pro Confessione, exceptit. Recurret idem illi turpitudinum mearum recordatio. Pœnitentiam, Si demus hoc, sic futurum, quid tum? *ritine* est bona tui existimatio: ut ideò Sacramentum violandum sit? tanti refert, ne labores honor tuus, ut contemptu Dei sit redimendus? *inde*, Falsum & istud est. *O, homo!* (exclamat Divus Augustinus) *quid times confiteri?* *Abi, quod per Confessionem scio, minus scio, quàm illud, quod nescio.* (T.) Sed, hæc tales objectiuncule, siue nimis honori suo caventium, cum gloriæ Dei detrimento; siue, quocumque tandem alio titulo Pœnitentiæ Sacramentum silentio nefario violantium; siue denique, de industria Sacerdotum Ordinem, *tanquam arcanorum minus continentium*, calumniantium, jam millies sunt retusæ. Neque enim hæc, tam frivolæ, ratiunculæ, Peccati Mortalis confessionem nequiter tractantem & intrinsecè, à culpa *tethali* unquam immunem; nec a pœnis, silentio tali decretis, eximium, in æternum omne (per se loquendo, & quantum est ex natura peccati hujus) præstabit: adeoque neque te, *impia Catharina!* cujus nos hucusque Peccati mortiferum *multiplex* audivimus: Turpitudinum inquam, exercitarum: Confessionum Sacrilège-

Catharina Impœnitens.

rum: & (quories, post illas, ad tremendum ac ter
 venerandum Altaris Sacramentum accedere non
 dubitaveras) Indignissimarum Synaxeôn, seu Com-
 munionum. Quid enim horum omnium, nega-
 ri potest, peccatum fuisse, *Mortiferum*? An, *Im-
 purus*? An, clamat Sanctus Paulus, *Immundi-
 tiam, impudicitiam, luxuriam, regno Dei* excludé-
 re. (V.) An, gravem *Sacramentorum abusum*?
 At idem S. Paulus tonat, ad Hebræos (ut supra
 dixi) decimo (X); *Quandò putatis deteriora sup-
 plicia* (quàm, legis Mosaicæ violatores) *mereri* e-
 um, *qui Filium Dei* (in altaris Sacramento præ-
 sentem) *conculcaverit? & Sanguinem testamenti*
 (qui, ut antè sum contestatus, in Absolutionis Sa-
 cramento super animam Pœnitentem effunditur)
pollutum (& profanum, ac, pro nihilo) *duxerit?*
& Spiritui gratia (repetendum enim, & incui-
 candum, frequentius est) tam insignem *Contume-
 liam fecerit?* Vides, ô sacrilega! quàm gravi-
 ter ac *lethaliter*, etiam in hac mysteriorum impiâ
 tractatione, Divinam majestatem offenderis?
 Quapropter *Pœnam* quoque jam, pro tantis De-
 lictis, ac *Supplicia* seu (velut nos hucusque loqui-
 mur) *pestiferos Peccatorum tam lethalium Fru-
 ctus* (dilectissimi) videamus, expendamúsque.

XIX. Nimirum, quod superiùs indicavimus:
 li, qui *sepius* in hac vita, scientes volentes *sa-
 crilegè* confitentur; primùm quidem, sicut omni-
 bus aliis in vitiis fieri consuevit, *ex toties frequen-
 tatis malis actibus, habitum sibi comparant, ac pra-
 vitatis consuetudinem*: à qua postea, cum vel ma-
 ximè necessarium esset, vel omnino non, vel vix
 & ægerrimè, rarissimèque, recedunt. Deinde,
 tantopere plerumque Deum irritant: ut credibile

M 3

fit,

Catharina Impœnitens.

fit, nec inconveniens *aquitati rigoriq̄ue iustitiæ* *vina*, vel talium Sacrilegorum commertis; tandem (*sape saltem*) *Gratiã* illius *Efficaci* delictos, in pœnam toties repetitæ fraudis & impietatis, permitti, sub ipsum mortis tempus aut articulum, Duros, obstinatos, & Impœnitentes, hac vita, *sine Confessionis usu sincero* decedere. In Pœnam, inquam, toties antehac iterata facta legæ audaciæ, *Contempusque Dei*: quem *contemptu diuturna peccandi Consuetudo* (teste Hunnæo, docto Theologo) nonnunquam *implicat* (X.) : & in sacrilegis divinarum mysteriorum abusibus, præcipuè ac frequentius, contingere crediderim, adeò non desint inter asceras, qui inter hujusmodi quasi *Contemptores* locent eos, qui, cum obfirmatione, pergendi in peccatis sineque *Confessione legitima*, crebrò peragere divina sacrificia, non exhorrescunt. Eadem igitur, *Efficacis Gratiæ* (tandem subtractæ) pœna *Catharinam* hanc *Fœminam* demum perculit: & subvertit.

XX. Annus jam ibat sæculi superioris nonagesimus: cum in morbum *Catharina*, ipsis Augusti Kalendis, implicata est. Hortatu (ne dubita) *domine* suæ, mulieris inprimis piæ, Sacerdotum eo statim ipso die (nam urgebat morbi gravitas accersendum curat, *suprema Confessionis* causam fortassisque (quod probabilius ex sequentibus apparebit) eo mentis proposito, ut tandem aliquando, sub vitæ saltem, finem, integrè peccata sua exponeret. Venit ad eam vir, morum ac vitæ integerrimus. *Pater Jacobus Samaniégus*. Hæc confiteretur Puella: non tamen, uti debuerat, sicuti semper consueverat, fallaciter & mutilatè. Ipsiusmet namque culpâ, & ignaviâ, factum est ut sec

Catharina Impœnitens.

ut nec tum quidem silentium suum & noxium pudorem vinceret. Redit nihil secius ad eam aliquoties, Augusto mense, *Pater Samaniegus*: sive suapte bonitate, lucrandaque peccatricis incensus studio; sive subinde & à domina, salutis ancillaris cupidissimâ accersitus. Fit *semper* exomologésis; sed *bene* nunquam. nec mirandum. Ipsa namque *Confitens*, peccata sedulò studioséque cœlabat; & ea potissimum, quæ vel præcipuè detegenda fuerant. Sacerdos quoque (tametsi, cæteris in rebus, ac maximè divinis, illuminatissimus) ulcerum tamen animæ, quibus ægra *Catharina* laborabat, ignarus tunc temporis, Vitium Confessionis nondum pervidebat, aut penetrabat. Fortassis etiam, in puella tam juvenula, ne suspicabatur quidem, tantas latere foeditates: ideoque talium nihil *singillatim* interrogabat. Nec enim Conscientiæ Iudex, in tribunali sacro, cogitur aut obligatur excutere Pœnitentem, circa *singula* quæque *Oculata*; mininèque omnium, circa abominationes, *sexto* Decalogi, vel *nono*, præcepto repugnantés, nec in *Catharina*, ejusque similibus, nec in alia quacunque persona. DIC tu ultrò, tuâque sponte, quod in hoc genere conscientiam gravat tuam: nec expecta, donec examinèris. Si enim & Tu obfirmes animum, nihil, nisi priùs interrogatum, in tuametipsius animæ discrimene, proloqui vel enuntiare; & qui Confessionem tuam excipit, itidem vel nolit (si ne gravi urgentéque causâ) vel etiam non debeat, spurcitas tuas explorare, rogitando & inquirendo (ne fortasse *Curiosulus* in talibus tibi videatur) quid tum, quid, quæso, fiet? Sic moriére? Morieris utique (animâ tuâ, quo puncto

M 4

minimè

Catharina Impœnitens.

minimè reris aut suspicaris, avolaturâ) peribisq;
 taciturnitate tua, & damnaberis. Ipse verò Sacerdos
lavabit manus in sanguine tuo; & plerumq;
 culpæ talis immunis erit. Tales igitur erant & in
 personæ duæ, *Samaniegus* Confessarius, & *Catharina*
Confitens. *Pater* enim fortasse non quærens
 præ verecundia; & *Catharina*, graviorum scelerum
 ultrò, ac per se, nihil indicabat; aut etiã, siquid talis
 interrogaretur, negabat impudenter. Quod equivo-
Mendacium, circa propriũ mortale delictum, etiam
 ipsum (in Confessione, talique casu) *mortiferum* est.

XXI. O, scelus! ô, toties oblatæ Gratiæ
 Dei, *Gratiæ-Spiritus* Gratiæ Remissionis, in-
 dignem & effrontem *Contumeliam* atque Contem-
 ptum! quo factum est tandem; ut *Peccatum* hoc
 fieret *supra modum peccans peccatum*. (Z.) Per-
 ter aliorum namque præcedentium temporum sa-
 annorum sacrilegas Confessiones quàm plurimas
 post primam illam (de qua dixi) principio mor-
 bi peractam, exomologesi fictam; NOVENA
 insuper vicibus aliis est confessã *Catharina*; sem-
 per tamen scelestè, semper impietate fraudens
 suã consuetã. Quòdque supra modum cumula-
 bat facti malitiam; recedente, post auditas ex-
 omologeses, optimo *Patre Samaniego*, conventu
 puella, circumstantes ad conservas; in ludibrium
 ac risum, tam Sacerdotem ipsum, quàm Pœnitenti-
 tiæ Sacramentum, trahebat, insigni quodam
 triusque despectu: & *Scilicet* (ajebat) *aliud mihi*
quod agerem, non erat? quam, ut acta mea Saeculo
huic Seni propalarem? Quibus deinde
 verbis, tam contumeliosis, adjungebat verba quor-
 dam alia, in ancillarum assistentium aures in-
 tas effusa plena fœditatis; & occultarum libelli-

Catharina Impœnitens.

num procacia ventilabra. Id, quod frequenter evenire solet, tam viris, quàm fœminis. Quibusdam quidem, per dementiam, & alienationem rationis, violentiâ quadam infirmitatis creatam; ut in ægritudine gravi provomant, erubescenda tenebræ fronti verba, vel dicteria. Qui quidem, cum usu rationis dejecti sint: pro eo saltem tempore, sicut culpâ, sic reprehensione, carere debent; deque iis, an hoc amentia genere plecti vel infamari meruerint in morbo, judicare vita morâsque præcedentes possunt; quibus, adhuc sani, sunt usi. Aliis contra nonnullis hoc idem evenire consuevit, justo Numinis permisso: propter præcedentium turpitudinum; tam in verbis, quàm in factis, assuetudinem: quam corrigere, dum adhuc vegetâ valetudine vigerent, nihil pensi habuerunt. Id genus igitur homines, sicut in omni vita factis dictisque obscœnissimis, quavis occasione, quovis tempore vel loco, fœtentem animam evacuârunt: sic postea, supremo conflictantes morbo, pro Sanctis sermonibus, & mellifluis JESU Nomine, fœditates lutulentissimas eructant. Tu, si talem aliquam noveris *Catharinam*, immò potius *Alectô* sive *Tisiphonem*, coram quibusvis, & parvulis & adultis, omnia quotidie cubiculorum arcana profundentem; dic sine scrupulo tecum; Hæc aut *Venefica* est, cupitque cæteros omnes, instinctu *Sathanae* sui, depravare sermonum suorum philtis; aut *meretricem* saltem, vel præsignis *adultera*: vel Omnia hæc simul: aut certe denique utcumque malè cum ejus animæ statu agitur. Bona pudicæque, per omnia, nequit esse: cum JESU, Regis Angelorum, sit oraculum, *Luce* sexto (*AA*); *Ex Abundantia cordis*, O S

M 5

loquē-

Catharina Impœnitens.

loquitur, & ; Bonus homo, de bono thesauro cordis sui, profert bona; & , malus similiter malus (BB.) Attende proinde (dilectissime) num modo adeò per omnia laudabili, Christianaque, sit excessura de vivis Furia talis, ac Venus? Quid enim post mortem sit futurum (nisi pœnitentia seve præcesserit); judicare meum non est, sed Christi, cujus Sententia est Evangelica (etiam hac parte, non perfunctoriè expendenda); Ex verbis tuis condemnaberis. (CC).

XXII. Sacramentalem igitur (uti dixi) Confessionem ridebat *Catharina*, profanabatque; spurcissima verborum insuper phlegmata, pro rebus Doloris atque *Contritionis*, effundebat; memorabili prorsus *Impœnitentia* paradigmate. Formula proinde cæteræ, conservâ hac suâ pietatis, offensæ turbatæque tantâ decumbentis impietate, sermones eos omnes (sicut lege charitatis Christianæ se reperiebant obligatas) ad *res Domina* detulerunt. Hæc, intimè commota, relictis aliis negotiis omnibus, ad *Catharinam* cubiculum properat. Illic acriter primùm illius impietatem & turpiloquia increpat; veluti piam castamque *Matremfamilias* decebat, gravaturam aliquid, ancillarium dissimulatione delictorum, sibi met conscientiam. Incipit deinde, (remotis omnibus arbitris) vultu vocèque familiariore, discitari; Et quænam essent illa tandem, quæ te regere Patri *Samaniego* refugeret, *Occulta Delicta* Reciperet animum; ac, de venia pro iis impetranda, nihil diffideret. Non enim posse, ne cogitatu quidem, fingi concipive scelus aliquod, aut vitium, tam grave, tamque enorme; quod aboleat *Confessione purâ liquidâque* non queat: ne quidem

Catharina Impœnitens.

si vel ipso cum Dæmone nexus fœderis, aut concubitus Sathanicus, intercessissent. *Catharina*, non modò, quia exorata, sed planè propemodum ultro, sine magna ullâ difficultate, *Domina* secretissima quæque flagitia sua recensere cœpit omnia. (quod, quis non stupeat, & suprâ fidem putet? cum ei tamen, qui solvere miseram, & expedire, de laqueis peccatorum potuisset, ea pròdere simili ratione synceritatèq; noluerit?) *Domina*, inquam, singillatim omnia fassa est. Admiranti, &: *Cur eadem ergò Patri non aperuisset?* rogitati, respondit (quod, obsecro, sollerter, & utràque aure, *Charitas* vestra imbibat) subjecit, ajo; Quotiescunque *Patrem* locobum, hoc est, *Decem illis vicibus*, per morbi sui tempus, accersisset: toties, ad lævam suam constitisse, *Æthiopem*, nescio quem, (observate, quæso, *Sacrilegarum Confessionum* auctorem & inspiratorem, *Sathanam!*) qui se cohortatus sit; *Ne secretas illas cum iuvenibus turpitudines Sacerdoti aperiret ullo modo. Non opus esse: non ad Salutem necessarium, ea fateri presbytero; propterea, quòd LEVISSIMA essent, ac PECCATILLA magis, momenti nullius, quàm Peccata: ex quorum tamen confesso, manifestationèque, à Patre illo DISSOLUTORIS vite notam foret incurtura.* A dextro contralàtere, præsentatam sibi *Mariam Magdalenam, Penitentem*: quæ se vicissim verbis gravissimis admonuerit; ne *Æthiopi* potius illi, quàm *Deo*, ac verbo divino, daret aures: &, quidquid esset *Occultorum* scelerum, liberrimè Sacerdoti panderet & explicaret.

XXIII. Nónne bene (dilecti) nónne verissimè, tum paullo antè, hoc ipso die; tum nuper, in

Castel-

Catharina Impœnitens.

Castelpersia, dixi vobis; EX ORE SATANAE LOQUI omnes eos, quotquot impure Amores appellarent NUGAS, puellis ac uirginibus neuitquam prohibendas? En, *Sathana* nunc ipsum auditis, in *Æthiopia* grunnientem LEVISSIMA, NULLIUS MOMENTI PECCATILLA, esse! propter quæ tamquam *Peccatilla* (pròh dolor!) agminatim Mundus in Gehennam deturbatur. Quàm benè verèque hoc nebulone Salvator noster, Joannis Octavo capite (DD.) pronuntiat; *Non est Veritas in eo. Cùm loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia Mendax est, & pater eius (videlicet, Mendacii.)* Idem facit Diabolus erga *Confessores*; quidem, etiam aliis in Peccatis quibusvis, etiam peccata turpitudinum & Immunditiæ. *Cur, quæso, Cur Confessarium (inquit) tam fatiges, cum mille districtum occupationibus atque iricis? De Divinationibus his, de libris prohibitis; de Domino hoc alieno, quod ad te pervenit; de Restitutionis negotio; de hujus aut illius contractibus licito, vel illicito, transactu; de matrimonii tractatu, in hoc aut illo gradu; de Carnium esu & cibibus Interdictis? & similibus aliis quibuscumque. Levissima sunt (clamat) nullius momenti sunt Peccatilla sunt, nuga nugarum sunt! O, Diabole! Vade retrò! Nec hominis est, nec Angelus nec ullius alterius creaturæ; minimè verò generis, Tuum est, aut Pœnitentis (à te directi) peccatum, aut æstimationem, aut pondus certum, imponere Peccato. sed potius, tale ac tantum est unumquodque Delictum, quale quantumque ex natura sua, & in oculis ac censurâ Dei, reperitur. Videt interim nihilofeciùs Charitas vestra;*

Catharina Impœnitens.

pacto *Sancta Magdalena* (Pœnitentium pia promotrix) pro causa Dei & Conscientiæ steterit? Pari planè modo, credi piè potest; Semper homini, circa rem aliquam confitendam omittendamve fluctuanti, ac perplexo, promotorem assistere Confessionis purè peragendæ, vel Deum, vel Sanctum Angelum, aut è Cœlitibus alium; vel certè, *signatum saltem super nos Lumen vultus divini*: RATIONEM, inquam, humanam uniuscujusque, bono dictamine collustratam: quod ipse sequi ne cunctetur.

XXIV. Cùm autem isthæc ex *Catharina* didicisset Domina, *Patrem Samaniegam* ad sese evocatum in castellum, de omnibus ac singulis seorsim diligenter instruxit. Et quia sperarat, absque ulla dubitatione, promptam nunc tandem ad omnia Puellam fore: rursus ad *Catharinam* Patrem introduxit. *Qui* (ut verbis utar Bencianis) *modò omnibus tentavit, ut eam* (tantâ rei perspectâ necessitate) *ad integram animæ expiationem induceret.* Fuitque hæc UNDECIMA jam Confessio, à die primo contracti morbi. Sed, incassum omnia! Immò, quantò acriùs intentiusque *Samaniegus* adhortaretur, eò se Puella magis in obstinatione sua confirmabat. Ergo *Dulcissimum* saltem JESU Nomen (inquit Pater) implora, quod ab his te malis extricet! Noluit *Catharina*, noluit (inquam) ne *dulce* quidem *lesu nomen*; execranda meretricula, pronuntiare. Quo loco, considera rursus (dilecte) quod alibi jam te submoqui; *Considera* (quod *Eccelesiastes* adhortatur) *opera Dei*; quod *nemo possit corrigere* (quantumvis vir Sanctus) *quem* (ex hominis ipsiusmet spontaneâ culpâ, & induratâ malitiâ)

Catharina Impœnitens,

riâ) *ille desperit* : & Efficacis Gratiae potest
 subsidio destituerit. Nec tamen hinc sub
 Puellæ perversa mens, & obstinatio. Mirabile
 ra vide ! Die namque quodam alio, sacram
Crucifixi effigiem offerebant, astante domina, tu
 omni gynæceo. monebant miseram, & exhorta
 bantur ; In eam ut oculos defigeret : utque
 ino cruciatus ejus, & clavos, & vulnera, mortis
 que pro nobis obitam, volutaret. At illa, san
 mâ cum animi commoti significatione, rancore
 que, torvum eas intuita ; *Iam scio* (exclamat
sed, quid vultis, ut faciam ? Ut ad Christum (a
 hera) *te convertas, qui tua tibi scelera remittis*
si modò purâ confessione recognoscas ea, pandas, &
damnes. In quæ dominæ verba, Catharina ; *Quo*
secro (inquit, ad eam & ad famulas indignabuntur
 conversa,) *desinatis esse molesta mihi !* Secun
 dum quæ proinde *Domina* ; egregiè, sed frustra
 omni suæ sollicitudinis operâ, promovendam
 Confessionem, expromptâ consumptâque ; discedit
 fit tandem, infecto negotio. Quâ tergum ei re
 tente, forasque cubiculares reducente : *Cathari*
na (pròh, impietatis malitiam, cum semel in pro
 fundum venerit, inexhaustam !) in ipso quamvis
 æstu morbi, turpitudines cœpit suas, & Amoris
 impuros, non jam eloqui tantùm, sed planè, ma
 retriciæ cujusdam fidicinæ morè, decantare
 Ut adeò jam prorsus, ac per omnia, inexculabi
 lis esset illius, circa peccatorum in Confessione
 sacrâ refectionem, tergiversatio. Si namque *Facile*
fuit (ut esse sanè debuit) occultas illas fo
 ditates confiteri ; quare confessæ non est ? *Sed*
 autem usque adeò *Difficile* : cur ergo dominæ tam
 alacriter ea promptèque manifestavit ? Cur

Catharina Impœnitens.

coram gynæceo, conservisque, lectum circumstantibus, tam expeditè, tam apertè, tam scurriliter, tam in verecundè, tam palàm ea decantavit? In summa! *Gratia* perfectè. confitendi potenter *Efficax*, in eo tunc articulo, defuit infelici: in Fructum & pœnam tot *sacrilegarum* præterlapsæ vitæ *Confessionum*.

XXV. Cùm autem, tam in hac obstinatione, quàm in sermonum & cantilenarum nequitia, dies complures, etiam deinceps, exegisset; morbusque in Septembrem jam sensim excurreret: *Catharina* tandem, nocte quadam, ad sese Dominam, & famularum ejus cœtum omnem, in cubiculum suum accersivit: in quo tunc temporis & alia quædam conserva (ex ejus fortassis assiduo ministerio contractâ contage) decumbebat. Congregatis autem omnibus, exorsa cum ingenti gemitu; *Torqueor* (inquit) & *angor animo plurimum* (advertite, ex quonam capite torqueatur? & memoriâ refricite, quod nuper in *Presbytero* dixi; Quid unumquemque nostrum in illa tunc hora pressurum præ cæteris sit, & in lecto, supremo jactaturum?) *Torqueor animo*, inquit, *plurimum!* Et *Cur?* (ajunt.) *OB TOTIES* (inquit) *temeritatam sacrilego silentio Confessionem*. Continuòque in hæc verba conticuit: sinèque sensu visa cunctis, & universo rigescente corpore, exanimatæ simillima, jacuit, ab noctis initio, ad ejusdem usque medium: sic, ut exspirâsse crederetur, deque sepultura idcirco domestici circumspectarent. O, Domine! Quantæ miserationes sunt tuæ? quanta, quàmque diuturna longanimitas, adversus eam, quam per Legatum Tuum jam *UNDECIES* minimùm, uno morbo, convenire

Catharina Impœnitens.

nire dignatus es? & hoc, unius perfectæ Contritionis Confessionisque proliciendæ causâ! Quam Tuam, *Regis regum*, erga captivam, servam, petam sequam, barbaram, mansuetudo? quam immensam suavitas in illam, quæ tamen neque *Nomine* quidem te tuo compellare dignata est? Numquit non dicere poteras, etiam huic, quod *Vinea* quondam tua (*EE.*); *Quid est, quod debui ultra facere* creaturæ huic *meæ* perditæ, ut respiceret? *non feci ei?* Ecce, dilectissimi! adoremus, in facies nostras proni; adoremus, admirandum super omnia, Misericordiam Divinam! & obstupescamus.

XXVI. Cùm enim, in hunc, quem dixi, mundum, horis aliquot, impia *Catharina* jacuisset pro mortua ab omnibus domesticis conclamata Dei tandem clementiâ rursus halitus ei, sensus vires, anima, sermoque, redierunt. ad se reverti tota *Catharina* erat. Adhuc ergo pœnitendæ perfectæque confitendi, (præter Spem omnium expectationem) tempus ac spatium restabat. Felix! ô, ter quaterque felix, si nunc saltem, *Catharina*, respicias! A sollicita certè dominum mittitur etiam tum ad *Patrem Samanegum*. Curritur: & convenitur is, tenebris intempestis. Decima jam supputationis nostratis Hora nocturna transierat: & illa tandem, ex qua venditur *Aternitas*, exomologésis inchoatur. Nec erat in Deo ter *Optimo*, quod quis desideraret; quippe, ad ignoscendum paratissimo. nec in Sacramento defectus; utpote gavisuro, siquam Deo gratiam, *Absolutionis* collato beneficio, lucrifaceret. Defectus omnis, in sola *Confitente* erat. Noluit Ipsa. (quanquam sui, rationisque, plene com-

Catharina Impœnitens.

pos) noluit, inquam: non veniam à Numine; non absolutionis meritum à Sacerdote: non dominæ, bonorumque omnium, de successu futuram, gratulationem: quia tunc quoque (sicut antehac semper) suas reticuit Impuritates. Quid multis? Ab ea, quæ digna jam pridem millies fuerat, à Deo deserui, digressus est & Pater; ac domum se recepit, remediis ad correctionem illius Divinis pariter & humanis incassum impensis: & idcirco diutiùs, cum ludibrio Sacramentorum, non continuandis.

XXVII. Ægra nihiloscius tamen, ultra tertiam adhuc antelucanam, traxit spiritum & agonem: productâ, per singularem, Dei clementiam, etiam tum Confessionis perfectæ copiâ & occasione; sed, fruge nullâ. Circumstabant ancillæ tunc tæ luctantis torum: imminebat, animam expulsuræ, Domina: fugitivæq; jam vitæ, in clamabat. Hortabantur eam omnes, è lege charitatis, ut, sacri ritûs in morte memor, alterâ manu *Crucem*, alterâ *ceream faculam* prehenderet: Christianaque morientium pietate, JESU venerantissimum *Nomen* imploraret. Quibus illa; ET QUIS EST ILLÈ JESUS? inquit. EUM NON NOVI. (O, mille, de cælo spatgendis, in caput impiæ, fulminibus dignam vocem, ac *Dei Salvatoris* ejurationem!) In quæ verba blasphemia (nequis eam insanire, vehementiâ dolum, crederet) in ultimam reflexa lecti sui partem, ac, levato suis met viribus corpore, stans: cum, nescio cuj personæ inadspectabili loqueretur, (incertum, quid?) impium, inter hæc, apostaticum, impœnitentem, inconfessum, obstinacem, & damnatum Spiritum *Catharina* infelix ejecit.

N

Quibus

Catharina Impœnitens,

Quibus verò appartioribus, deductoribus, & emittibus: ex eo patuit; quòd *Ancilla* eadem illa (quam in idem cum *Catharina* cubiculum, diebus superioribus, ob morbum contractum, illocata dixi) ab hera sua, sub ipsum illud tempus migrationis ejus è vita, rogaverit efflictim, & impetràrit; in aliud ut cubiculum quoddam, à patre ri longius disjunctum, transferretur: propter quòd *Spectra* quadam atra, (quibus se quam vehementissimè consternari asseverabat) per univsum *Catharina* cubiculum circumvolarent.

XXVIII. Cùm autem ex recens extincto cadavere, non lectus modò thalamusque *Catharina*, tam foetido putentique odore (signo, libidinum ejus) ab ipso mortis ejus momento, omne quoque palatium, inficeretur: adeò, & foetorem illum nullius nares tolerarent: necessariò morticinum istud patentem in aream constitutum, ac sub dio constitutum est. luce verò solèque terris reddito, profanâ in humo tumultuans *Corpus* quidem, in terra: *Spiritus* autem, ubi impultus fuerit, in crastinum (dilectissimi) juvenibus, audietis. Quæ namque *Tragœdiæ* formidandæ, narranda restant: omnem præcedentium cothurnum excedunt. Alacriter igitur ad residuam quoque eorum, quæ à morte prædictæ hujus venerunt, narrationem conveniunt.

XXIX. Hodie verò domum vobiscum saltem reportatore: ut unâ mente vobiscum dicatis omnes; En, *Pestiferos peccatorum terribilium Fructus!* En, temeratarum, cum sacrilegionum *Confessionum* mercedem atque præmium! en, nata *Impœnitentia* dereftabilem exitum! ut peccata

Catharina Impœnitens.

stea, cum vel maximè necessarium erit, nec exomologesis ritè, neque *Contritio*, sub instantem animæ discessum, peragantur: Divinâ justitiâ *Gratiam*, tories antehac frustra oblatam, tandem quoad *Efficaciam*, subtrahente. En, *Confessionum* in vita *Sacrilegarum*, calamitosam in morte, sed feram, deplorationem! quoniam etiam tum *impœnitentem*. Ego igitur, & filii, & uxor, & quisquis aut hîc audivit, aut ex nobis domi mox audivit, luctuosam hanc Tragœdiam: si in præsentem usque diem (ut fieri potest) perperam confessi sumus; in posterum saltem non *obdurabimus corda nostra*: sed, (ut divinus Paulus ait) *donec HODIE cognominatur (FF.) scrutabimur vias nostras*: discutiemus cum cura vitam retrò nostram universam: prætermissa, suppressa, semiexplicata, ac mutila, deflebimus, & confitebimur Omnia singulâque: nec tam fatui erimus, ut lethiferum delictum unum, sine altero, exponamus in sacro tribunali, scientes, ac prudentes, & voluntariè: cum doceamur, *Peccatorum Mortalium remissionem non posse dividi; sed, Vel Nullum, Vel Omnia; dimitti* ideòque, in defectu voluntario sinceræ perfectæque *Confessionis* omnium mortalium delictorum, repetendam omnino necessariòque (per se loquendo) exomologésin; etiam eorum lethalium peccatorum, quæ & tunc in sacrilega illa Confessione, & in aliis postea, malâ fide obitis, Sacerdoti fuerant exposita. Quod Onus, nonne grave? nonne, pro uno simplici, quod defungi poteramus (semel ac simul perfectè conficendo) duplex, imò decuplex, nobis pondus effectû est? Quòd si non sciamus, aut in memoria jam amplius non habeamus, Omnia quondam præ-

N 2

ternassa

Catharina Impœnitens.

termiffa scelera: clamabimus horis fingulis, cum
 Davide; *Illuminu, Domine, oculos meos; ne in
 quam obdormiam in morte. (G.G.)* Sed cave-
 mus, ne cum Deo (sic loquendo & orando) lo-
 dere videamur. Multi namque jam olim, & a
 initio, fatis fupérque funt *illuminati*: clariffi-
 que, & plusquam perfpicuè, vident quotidie, fu-
 gulifque temporum punctis, illa Peccata, de quibus
 nunc ferino eft, ante oculos mentis & me-
 moriæ fuæ: dicuntque fibiipfis in conscientia fu-
 ab ea redarguti; *Hæc, & hæc, ifta & illa me
 illa funt Occulta mea probra, que necdum
 Sacerdotem ullum exposui.* Hi tales igitur, ro-
 gando Deum, *Vt illuminentur*, in eo, quod opo-
 nunt jam ante, ac per fe, *vident*; nonne Deo illu-
 dunt? & ut, quod res eft, dicam: nonne Chriftum
 JESUM, & Sacramentum Sanguinis ejus, con-
 curant, fed afpernantur? O, vocem impium
 per omne, quod impium eft, ac dicitur! vocem
 inquam, qua clamavit fceleſta *Catharina* hæc
 Et **QUIS EST IESUS? EUM NON NOVI.**
 Quis non pater, in filio? quæ non mater, in filio
 quis non patronus & nutritor, in cliente & ab-
 imno, fic loqui aufo, dolore furiifque cordis, dif-
 peretur? Itane? tu *Non noſti* eum, qui te genuit?
 quæ te peperit? eum, qui te textit, nutrit, ab-
 cavit? Hæccine meruit de nobis *Bonus Dominus*?
 Non noſti ergo, pro te *hodie* Incarnatum, pro
 natum, circumcifcum, pauperem, exulem, in labo-
 ribus à juventute poſitum, in ærumnis, in vigiliis
 in opprobriis, in perfecutionibus? pro te ſanguine
 nèo ſudore diffluentem, catenis gravatum, ſan-
 bus conſtrictum, flagellis conſciſſum, ſpinis con-
 natum, alapis & arundine percuffum, in *Cruce*

Catharina Impœnitens.

compactum, clavis transfixum, inter dolores acer-
rimos Patri Spiritum tradentem? JESUM Chri-
stum, *Nobis datum, Nobis natum?* Salutem, & glo-
riam, & lætitiā nostram? Hunc tu JESUM (in-
quam) *non nōsti? Hoc verè dixisti.* Certè JE-
SUM hunc *non nōsti.* Si namque nōsses eum, &
verè nōsses: aliter longè eum tractares. Nunc, *ver-*
bis nōsti: *Factis autem negas*, qui sic sacrilegè *San-*
guinem illius, in *indigna Confessione ac Synaxi*
tractas; perinde, ac si neque nōsses eum, neque
curares. Agè, agè! Tempus erit, & Hora veni-
etolim illa, in qua vicissim ille tibi dicat, & om-
nibus, malè Confitentibus; **NUMQUAM NO-**
VI VOS! DISCEDITE A ME OMNES, *qui*
operamini iniquitatem. (HH.) Et, quid posthæc?
IBI ERIT FLETUS, ET STRIDOR DEN-
TIIUM: (II.) velut in craftinum audiemus.

TESTIMONIA.

[A.] *Psal.* 18. v. 11. [B.] 1. *Ioann.* v. 7. [C.]
ad finem Dubii. [D.] *Tannerus* tomo. 4. *disput.*
6. *quest.* 6. num. 8. & 10. [E.] *S. Thom.* 3. *part.*
quest. 87. art. 1. *in c.* [F.] *Vide Tannerum,* tom.
4. *disput.* 6. *quest.* 6. num. 16. & 17. *ex Conciliis,*
Florentino ac Tridentino, ibi citatis. [G.] *Vide*
Tanner. *cit. loc. de Contritionis precepto, eiusque tem-*
poribus. [H.] *Vide de his Paulum Laymannum*
lib. 5. tract. 6. cap. 15. num. 1. [I.] *Vide eundem*
loc. cit. num. 14. [K.] *Baruch.* c. 2. v. 18 [L.] *a-*
puđ Thom. Hybernicum, V. Confessio. ubi citatur
epistola 14. [M.] *apud eundem.* [N.] *Matthai*
13. v. 12. [O.] *Hunnaus, in Divum Thom. In-*
dic. 3.

N 3

Catharina Impœnitens,

dic. 3. [P.] Versu 1. [Q.] Proverbior, 1. v. 16.
 [R.] Editionis Antwerp. in 8. apud Nutium à p.
 939. [S.] Thomas Cantipratanus lib. 2. de Ap-
 bus. cap. 30. num. 54. [T.] In psalmos. apud Th.
 Hybernicum. [V.] 1. ad Corinth. 6. ad Galat.
 v. 19. [X.] vers. 29. [Y.] Suprà citat. num. 1.
 [Z.] Ad Roman. 7. v. 13. [AA.] vers. 45. [BB.]
 Matth. 12. vers. 35. [CC.] Matth. 12. v. 37. [DD.]
 vers. 44. [EE.] Isaiä 5. vers. 4. [FF.] ad Hebr.
 3. v. 13. [GG.] Psal. 12. v. 4. [HH.] Matth.
 v. 23. [II.] Matth. 13. v. 50.

*Pestiferorum Peccati Mortalis
 Fructuum.*

EXEMPLVM TRAGICVM VII

CATHARINA PE-
 RVANA, DAMNATA

*Peccata Mortifera Fructum progignere,
 Gehennam, ac Damnationem Sem-
 piternam.*

Dictum 26. Martii, seu, Dominicâ Passionis:
 Vesperi.

I. **ORUM** hominum, qui Time-
 re potius, quàm Amore, & Te-
 more, quidem Servili magis,
 quàm Filiali, ducuntur: *regulus*
Amarissimus omnium Peccatorum
Mortalis Fructuum est, vel esse

Catharina Damnata.